

Ligesom den svenske industriminister håber jeg, at kommissæren er blevet misforstået, og i hvert fald at sådanne synspunkter ikke deles af den samlede Kommission. Skulle sagen udvikle sig yderligere, skal der imidlertid ikke herske tvivl om, at jeg i givet fald vil tage alle hensigtsmæssige initiativer.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg er jo også meget optaget af den her sag og kunne egentlig godt tænke mig, om ministeren kunne komme med en lidt mere præcis definition på, hvad det kunne være for initiativer. Som bekendt er det jo ikke bare en politisk sag, det er jo ikke bare en kommissær, der er kommet til at sige noget, som eventuelt kan trækkes tilbage, det er jo altså også en juridisk sag, når den faktisk kører ved EF-Domstolen som en præjudiciel sag.

Der kunne jeg da godt tænke mig at vide, om et af de initiativer, regeringen kunne tage, var at medintervenere. Danmark og Sverige er jo de lande i EU, som har den fælles model, og derfor ville det være naturligt, om ministeren ville indtage samme standpunkt, som Thomas Östros, den svenske industriminister, har.

Jeg kunne også godt tænke mig at høre, om ministeren, som jo er valgt for Venstre, er enig i det synspunkt, som Venstres medlem af Europa-Parlamentet, nemlig Karen Riis-Jørgensen, giver udtryk for i Erhvervsbladet den 12. oktober, hvor hun siger, at det selvfølgelig kunne være en fordel, hvis vi i Danmark og Sverige også havde en lov, der fastsætter mindstelønnen.

Er det noget, som regeringen tilslutter sig, at man skal til at have en lovgivningsmæssig mindsteløn for at undgå alle de negative skadevirkninger fra EU?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen er enig med den svenske industriminister, og vi tilslutter os det papir, som svenskerne har udarbejdet. Svenskerne peger på, at det skal sikres, at et direktiv ikke anfægter konfliktretten, respekterer internationale regler om lovvalg i ansættelsesforhold, ikke hindrer, at de nationale arbejdsmiljøregler anvendes i forbindelse med arbejde i værtslandet, ikke indskrænker kontrolmuligheder i forbindelse med udstationering og ikke kolliderer med den definition af en arbejdstager, som er fastsat i udstationeringsdirektivet. Det tilslutter den danske regering sig, og det arbejder vi for.

For så vidt angår spørgsmålet om mindsteløn, er det ikke noget, den danske regering arbejder for. Vi har ingen mindsteløn, og vi synes, det er rigtigt, at arbejdsmarkedets forhold løses via kollektive overenskomster.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg må indrømme, at jeg ikke forstår det, som ministeren siger, for det er jo sådan, at udstationeringsdirektivet, som ministeren henviser til, har det som en præmis for, at man kan være dækket af udstationeringsdirektivet, at landene netop har en fælles generel mindsteløn. Ellers dækker udstationeringsdirektivet jo kun alle de andre områder, altså arbejdsmiljøregler osv., men med hensyn til mindstelønninger gælder udstationeringsdirektivet kun, hvis landet har en mindsteløn. Det har vi jo netop ikke i Danmark, fordi vi, som ministeren siger, har ladet det være overladt til arbejdsmarkedets parter, og jeg og Dansk Folkeparti synes også, at sådan skal det være.

Men når nu udstationeringsdirektivet har fastsat det som en præmis, at landene har en mindsteløn, hvordan kan ministeren så henvise til udstationeringsdirektivet, når Danmark netop ikke har en sådan mindsteløn, uden at være enig med sin kollega i Europa-Parlamentet om, at Danmark bør have sådan en, og at magten til at regulere de her forhold skal tages væk fra arbejdsmarkedets parter?

Det hænger jo simpelt hen ikke sammen.

Kl. 15.30

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I forbindelse med den østaf tale, som en række partier indgik her i Folketinget i forbindelse med optagelsen af en række nye lande i EU, drøftede vi naturligvis alle aspekter i forbindelse med regelsættet, og vi har også løbende haft drøftelser med arbejdsmarkedets parter. Alle er enige om, at vi ikke her i landet har brug for fastsættelse af en lovbestemt mindstebetalingssats.

Det er ikke nogen præmis i udstationeringsdirektivet. Der er det jo op til de enkelte lande at fastsætte mindstebetaling, hvis man ønsker det. Det kan være generelt, det kan være branchespecifikt, det kan være på forskellige måder. I Tyskland f.eks. har man inden for visse brancher fastsat mindstebetalingsregler, men alle er enige om, at vi her i Danmark klarer os, fordi der er ret til at konflikte og kæmpe for en kollektiv over-